

tionernes Virkninger og om, hvad de maatte mene vilde være formaalstjenligt med Hensyn til Restriktionernes Opretholdelse. Det raadgivende Udvalg bestaar, foruden af en Embedsmand, der er Formand, af de 4 Medlemmer af Rigsdagen: Hauge, Jensen (Klejs), Niels Frederiksen og Døcker. Dette Udvalg har ud fra sin Opfattelse af Sagen gennem det Samraad, der holdtes, hvor to af Medlemmerne tog Ordet, tilkendegivet som sin Mening, at det er absolut rigtigt, i alt Fald for Tiden, at bevare Restriktionerne uforandret, og at det er deres Mening, at hele Ordningen vil gøre det naturligt, at indenfor den forandres Beskatningen fra 20 til 15 Kr. Jeg tør sige, at uden denne Udtalelse fra det raadgivende Udvalg vilde der ikke indenfor Toldudvalget have været et saadant Flertal for Ændringen, som der nu har været.

Overfor de tidligere Taleres Udtalelser om, hvad der er det bærende i den nuværende Spiritusordning, hvad det er, der har hidført den skete Ændring i Befolkningens Stilling til Brændevin, vil jeg gerne sige, at efter min Opfattelse er dette ikke Beskatningen, men det er Restriktionerne, Produktionsbegrænsningen og Importbegrænsningen, der er det afgørende. Man vilde meget vel kunne tænke sig en Importbegrænsning og en Produktionsbegrænsning med tilhørende Rationering, hvor der slet ikke var nogen som helst Skat paa Brændevin, og hvor Kvantum'et alligevel ikke vilde være større. Det er altsaa ikke Skatten, som holder Forbruget nede, det er derimod Begrænsningen. Det er ganske rigtigt, at i den allersidste Tid er Forbruget af den særlige Art, den danske Brændevin, gaaet noget ned. Jeg tror, man tør sige, det for Øjeblikket er saaledes, at medens Maksimum, der tillades produceret, er 3½ Million Flasker, vil Forbruget, hvis det skulde anslaaes efter f. Eks. December Maanedes Forbrug, være 2¾ Million Flasker. Der er altsaa her nogen Nedgang. Men medens jeg for mit Vedkommende mener, at man ikke kan paavise, at denne Nedgang fra 3½ til 2¾ Million Flasker er udfyldt paa anden Maade enten ved Smugling, ved Hjemmebrænding eller ved Overflytning af Forbruget fra den ene til den anden Art, er der overmaade meget, der taler for, at den lille Forskydning, der her er Tale om, en Sænkning i Forbruget fra 3½ til 2¾ Million Flasker, er udfyldt af andre Drikkevarer, og at en Forandring, der atter vilde føre Brændevinsforbruget op fra 2¾ til 3½ Million Flasker, derfor sandsynligvis vilde medføre en tilsvarende Nedgang paa andre

Punkter. Dette er kun et Skøn, det kan neppe bevises, men naar man lægger Mærke til, at da man havde fastsat Maksimum til 3½ Million Flasker om Aaret, viste dette sig at være, hvad Befolkningen under de Omstændigheder vilde nøjes med uden at forsøge paa at komme udenfor Restriktionsordningen — og det er jo gennem Prøver, man er naaet til dette Tal, idet der har været noget andre Tal paa andre Tidspunkter —, saa maa jeg antage, at i det Øjeblik, Prisen paa den ene Vare har ligget ekstraordinært højt, vil den have drevet noget af Forbruget over paa Varer, hvis Pris var lavere. Og bemærkelsesværdigt er det jo, at der i den sidste Tid indenfor de alkoholholdige Varer er fremkommet Varer til ganske særlig lav Pris, Varer, hvis Bestanddele dels er udenlandske, dels indenlandske, altsaa Blandingsvarer, som sælges under fornemme Navne af hede Vine fra Udlandet: Portvin og Sherry, men som selvfølgelig kun i ganske ringe Grad er det; men Priserne er overmaade lave, ogsaa naar man ser paa Alkoholindholdet i Forhold til Brændevinens.

Da jeg anser Bevarelsen af de nuværende Restriktioner, hele det nuværende Spritordningssystem, for at være aldeles væsentlig i Ædruelighedens Tjeneste, da jeg mener, at det først og fremmest gælder om at opretholde dette System, er det for mig afgørende, at det ikke spændes udover, hvad det kan bære, med andre Ord, at man søger for, at det er saaledes indbyrdes afpasset i alle sine forskellige Dele, at det kan holde. Og da nu det ærede Udvalg, som er bedst kendt med dette, det raadgivende Udvalg, hvoraf saa mange Medlemmer er bekendte for deres Interesse for Ædruelighedens Fremme, har udtalt, at det mener, at Systemet bedst vil kunne holde ved en Forandring af Skattesatsen paa indenlandske Brændevin, har jeg tiltraadt Forslaget derom og anbefaler at gaa til at stemme for 15 Kr. i Skat.

Vesterager: Det var egentlig ikke min Tanke, at der her skulde være fremkommet nogen stor Debat om disse forskellige Spørgsmaal, som jo er fremme i vort Folk og stadig dukker op, Spørgsmaalene om hele vort Folks Ædrueliggørelse og om Ædruelighedsarbejdet indenfor det. Der er imidlertid fremkommet nogle Udtalelser, som klart viser, at man ønsker at knytte dette Lovforslag sammen med et Ædruelighedsspørgsmaal, og det er dette, som har kaldt mig frem til at fremsætte et Par Bemærkninger.

Det er og har altid været ganske klart